

безъ да се сѣди. Като намѣри своята добродетель, или дарба, колкото малка да е, той трѣбва да работи върху нея, да я засили. Ама ималъ слабости. Това нищо не значи. Слабоститѣ не сѣ само негови. Тѣ сѣ предадени по наследство, отъ нѣкой неговъ дѣдо или прадѣдо. Сѣщевременно той носи въ себе си добри заложби, които могатъ да го спасятъ. Ще минатъ десетина години, и лошото въ него ще изтече, ще стане превратъ въ неговитѣ мисли и чувства, и той ще трѣгне въ добрия пѣтъ на живота. Като работи съзнателно върху себе си, човѣкъ трѣбва да бѣде внимателенъ и къмъ близкитѣ си, да не ги спъне или отклони отъ пѣтя имъ. Съ една мисълъ само човѣкъ може да отклони посоката на движението на своя ближенъ въ добро или въ лошо направление.

Въ турско време единъ турчинъ извадилъ ножа си срещу единъ българинъ, съ намѣрение да го убие. Като разбралъ това, българинътъ веднага падналъ на колѣне, хваналъ се за краката на турчина и извикалъ: Ти баща, ти майка! Моля ти се, не ме убивай! Като чулъ тия думи, турчинътъ се смилилъ надъ българина, скрилъ ножа си и му подарилъ живота. Защо се смилилъ надъ българина? Защото българинътъ знаелъ да се моли. Той билъ разуменъ и добъръ човѣкъ. Следователно, за да запази главата си отъ отрицателнитѣ сили на живота и на природата, човѣкъ трѣбва да бѣде добъръ, разуменъ и справедливъ.